

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/201/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612205194
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8612205194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., Košická č. 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG&PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova č. 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459 proti žalovaným 1. O. U., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXXX/XX, XXX XX J., občan SR, 2. E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXXX/XX, XXX XX J., občan SR, zastúpení JUDr. Karolom Glinským, advokátom, so sídlom Cintorínska č. 554/67, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1 021,43 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 328,56 eura (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Karola Glinského, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 02.08.2012, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 1 021,43 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova č. 48, Bratislava na spoločnosť General Factoring, a.s. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Žalobca splnomocnil zastupovaním vo všetkých právnych úkonoch súvisiacich s uplatnením a vymáhaním pohľadávok žalobcu aj voči žalovaným advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o. Právny predchodca žalobcu a žalovaná v 1. rade uzatvorili dňa 19.4.1996 zmluvu o sporožirovom účte, na základe ktorého právny predchodca žalobcu zriadil a viedol žalovanú v 1. rade bežný účet č. 0104658667/0900. Dodatkom zo dňa 18.03.2005 boli upravené podmienky, na základe ktorých bol vedený hore u vedený bežný účet. Dohodou o pristúpení k právam a záväzkom, dodatok k zmluve o bežnom účte zo dňa 18.3.2005 pristúpil žalovaný v 2. rade k právam a povinnostiam vyplývajúcim zo zmluvy o bežnom účte. 23.02.1998 a 23.02.2005 právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty k bežnému účtu 0104658667/0900. Dňa 18.03.2005 uzavreli hore uvedené zmluvné strany zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0104658667/1/1, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru na bežnom účte 0104658667/0900 vo výške 1 161,79 eura s úrokovou sadzbou 10,65 % p. a. Základné podmienky kontokorentného úveru sú uvedené v článku I. zmluvy. Dodatkom zo dňa 28.04.2005 bol úrokový rámec zvýšený na 2 589,13 eura a úroková sadzba 11,15 % p. a. V uvedenej zmluve sa právny predchodca žalobcu zaviazal, že bude realizovať príkazy žalovaných na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, že nebude existovať žalovaných pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca (č. II. bod 1 zmluvy). Nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s plnením svojho záväzku so všetkými dôsledkami, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.06.2007

vypovedal zmluvu. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. súčasného žalobcu boli na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy o úvere poukázané čiastočné platby, spolu vo výške 539,32 eura. Z uvedeného dôvodu sa žalobca pri vyčíslení pohľadávky pridržiava vyčíslenia pohľadávky, t. j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. so zohľadnením uvedených platieb. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t. j. 21.12.2010 vo výške celkom 1 560,75 eura, z toho istina po splatnosti vo výške 907,05 eura a úroky z omeškania vo výške 653,70 eura. Istinu vo výške 907,05 eura žalobca ďalej úročí úrokom vo výške 11,15% p. a. a zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p. a. O platby pripísané na úhradu pohľadávky po jej postúpení na žalobcu bol znížený záväzok žalobcov v časti úroky z omeškania, vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu, t. j. zo sumy 653,70 eura o sumu 539,32 eura na sumu 114,38 eura. Nárok žalobcu uplatnený týmto návrhom sa tak upravil na sumu 1 021,43 eura, z toho istina po splatnosti vo výške 907,05 eura a úroky z omeškania vo výške 114,38 eura.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 1 021,43 eura s príslušenstvom.

Vo veci Okresný súd Svidník vydal platobný rozkaz sp. zn. 7C/201/2012-35 zo dňa 09.08.2012.

Dňa 11.09.2012 podali žalovaní v 1. a 2. rade odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že výpoveďou zmluvy o kontokorentnom účte zo dňa 25.06.2007 nastala splatnosť celej pohľadávky, majú žalovaní za to, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný a v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznášajú žalovaní v 1. a 2. rade námietku premlčania.

Podľa § 174 ods.2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Na pojednávaní konanom dňa 08.04.2013 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného v 2. rade.

Súd rozhodol na základe výsluchu účastníkov a predložených listinných dôkazov, a to: oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010, zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 18.3.2005, zmluva o sporožirovom účte zo dňa 19.4.1996, dodatok č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere č. 0104658667/1/1 zo dňa 28.4.2005, dohoda o pristúpení k právam a záväzkom a dodatok č. 2 k zmluve o bežnom účte zo dňa 18.3.2005, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 8.3.2005, výpoveď zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 25.6.2007, zmluva o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 11.9.2012, výpis z účtu, výpis z účtu žalovaných, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/201/2012 a zistil tento skutkový stav:

Predmetná pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu spoločnosť General Factoring, a.s. Právny predchodca žalobcu a žalovaná v 1. rade uzatvorili dňa 19.4.1996 zmluvu o sporožirovom účte, na základe ktorej bol zriadený bežný účet č. 0104658667/0900. Dodatkom zo dňa 18.03.2005 boli upravené podmienky, na základe ktorých bol vedený tento bežný účet. Dohodou o pristúpení k právam a záväzkom, dodatok k zmluve o bežnom účte zo dňa 18.3.2005 pristúpil žalovaný v 2. rade k právam a povinnostiam vyplývajúcim zo zmluvy o bežnom účte. Dňa 23.02.1998 a dňa 23.02.2005 právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty k bežnému účtu 0104658667/0900. Dňa 18.03.2005 uzavreli zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0104658667/1/1, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru na bežnom účte 0104658667/0900 vo výške 1 161,79 eura s úrokovou sadzbou 10,65 % p. a. Dodatkom zo dňa 28.04.2005 bol úrokový rámeč zvýšený na 2 589,13 eura a úroková sadzba na 11,15 % p. a. V uvedenej zmluve sa právny predchodca žalobcu zaviazal, že bude realizovať príkazy žalovaných na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, že nebude existovať žalovaných pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s plnením svojho záväzku, právny

predchodca žalobcu listom zo dňa 25.06.2007 vypovedal zmluvu. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu boli žalovanými poukázané čiastočné platby vo výške 539,32 eura. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t. j. 21.12.2010 vo výške celkom 1 560,75 eura, z toho istina po splatnosti vo výške 907,05 eura a úroky z omeškania vo výške 653,70 eura. Žalobca si uplatnil ďalej úrok vo výške 11,15% p. a. a zákonný úrok z omeškania vo výške 8,50 % p.a. zo sumy 907,05 eura. Záväzok žalovaných bol znížený v časti úroky z omeškania, vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu, t. j. zo sumy 653,70 eura o sumu 539,32 eura na sumu 114,38 eura. Žalobcu teda uplatnil nárok na sumu 1 021,43 eura, z toho istina po splatnosti vo výške 907,05 eura a úroky z omeškania vo výške 114,38 eura.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že k ukončeniu zmluvy došlo výpoveďou účinnou ku dňu 3.7.2007.

Žalobca poukázal na to, že v predmetnej veci je potrebné námietku premlčania posúdiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pretože zmluva o kontokorentnom úvere je absolútnym obchodom. Ďalej uviedol, že čiastočným plnením zo strany žalovaných došlo k uznaniu aj ohľadne zvyšku úveru podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka /platného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy/ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka v platnom znení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z.. Tento právny predpis účinný ku dňu uzavretia úverovej zmluvy v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať prednostne Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. S uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia / štvorročná/ premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom / trojročná premlčacia doba /.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca (právny predchodca) bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach.

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť vznesenú námietku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesli žalovaní v 1. a 2. rade. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná 3.7.2007 a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Žalobca podal žalobu dňa 2.8.2012, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú, preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva zamietnuť.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že zo strany žalovaných došlo k uznaniu záväzku podľa § 407 Obchodného zákonníka, k tomu súd uvádza nasledovné. Úprava uznania záväzku podľa § 407 Obchodného zákona je v porovnaní s uznaním záväzku podľa Občianskeho zákonníka benevolentnejšia, menej formálna, teda pre spotrebiteľa menej priaznivá. Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka súd posudzoval čiastočné platby podľa úpravy Občianskeho zákonníka, čo zohľadňuje zvýšenú ochranu spotrebiteľov. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Určitosť prejavu vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky musí byť daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. V písomnom uznavacom prejave vôle musí byť uvedený dôvod vzniku záväzku, jeho výška a uznanie, že dlžník zaplatí svoj dlh. Takýto prejav vôle má potom právne účinky uznania dlhu a zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku trvania dlhu a má právny dôsledok pretrhnutia premlčacej doby a plynutia novej. Neformálne uznanie dlhu / napr. ústne uznanie, uznanie konkludentným konaním alebo zaplatením splátky a pod./ nemá za následok vznik právnej domnienky podľa § 558 ani pretrhnutie premlčacej doby podľa § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka. Z čiastočnými úhradami žalovaných súd nespájal právne účinky uznania záväzku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaní mali vo veci plný úspech, preto im súd priznal plnú náhradu trov konania.

Súd priznal úspešným žalovaným v 1. a 2. rade uplatnenú náhradu trov konania vo výške 328,56 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, odpor zo dňa 11.09.2012, účasť na pojednávaní na OS Svidník dňa 04.02.2013 a 08.04.2013 / 4x po 61,41 eura + 2x rež. paušál po 7,63 eura + 2x rež. paušál po 7,81 eura + náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny po 13,01 eura /, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/ , b/ a c/, § 15 písm. a/, b/, § 16, ods.3, § 17 ods.1 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).